

שירון

בארץ אהבתי השקד פורח

בארץ אהבתי השקד פורח
בארץ אהבתי מחכים לאורח
שבע עלמות שבע אמהות
שבע כלות בשער.

בארץ אהבתי על הצריח דגל
אל ארץ אהבתי יבוא עולה רגל
בשעה טובה בשעה ברוכה
המשכיחה כל צער.

אך מי עיני נשר לו ויראנו
ומי לב חכם לו ויכירנו
מי לא יטעה מי לא ישגה
מי יפתח לו הדלת?

בארץ אהבתי על הצריח דגל
אל ארץ אהבתי יבוא עולה רגל
בשעה טובה בשעה ברוכה
המשכיחה כל צער.

אך מי עיני נשר לו...

שבט אחים ואחיות

70 שנה במכונת
אני נוסע ומביט
על מה היה ומה נהיה
ואיך נפשי עוד הומיה

מהמצדה של הזריחות
ירושלים בסליחות
מחוף כנרת ואכזיב
מהמסיבות של תל אביב

אבי חלם והתפלל
לחיות בארץ ישראל
היום ילדי אותי שואל
מה הסיפור של ישראל

כאן זה בית, כאן זה לב
ואותך אני לא עוזב
אבותינו – שורשים
ואנחנו הפרחים, המנגינות
שבט אחים ואחיות

אותה שכונה, אותו רחוב
תריסר בנים של יעקב
אוספים ביחד נדודים
בתוך תרמיל געגועים

אדם הוא נוף מולדתו
חורט קווים בכף ידו
בין התפילות לנדרים
ריחות פרדס של הדרים

ובעיניה של אימי
תמיד אמצא את מקומי
על הגיטרה מתנגן
ניגון עתיק שמכון

כאן זה בית...

מבראשית הכל תפור
טלאים, טלאים של הסיפור
כמו שתי מילים – להתחבר
בחוט זהב של משורר

אני מכאן, אני שייך
וכל חבר שלי כמו אח
את הפועמת בלבבי
אני מזרח-מערבי

כאן זה בית...

על כל אלה

על הדבש ועל העוקץ,
על המר והמתוק,
על בתנו התינוקת
שמור אלי הטוב.

על האש המבוערת,
על המים הזכים,
על האיש השב הביתה
מן המרחקים.

על כל אלה, על כל אלה,
שמור נא לי אלי הטוב.
על הדבש ועל העוקץ,
על המר והמתוק.
אל נא תעקור נטוע,
אל תשכח את התקווה
השיבני ואשובה
אל הארץ הטובה.

שמור אלי על זה הבית,
על הגן, על החומה,
מיגון, מפחד פתע
וממלחמה.

שמור על המעט שיש לי,
על האור ועל הטף
על הפרי שלא הבשיל עוד
ושנאסף.

על כל אלה...

מרשרש אילן ברוח,
מרחוק נושר כוכב,
משאלות ליבי בחושך
נרשמות עכשיו.

אנא, שמור לי על כל אלה
ועל אהובי נפשי,
על השקט, על הבכי
ועל זה השיר.

על כל אלה...

אילו ציפורים

אילו ציפורים אשר עפות מעל הים
אילו ציפורים היו דוברות כבני אדם
אלו סיפורים היו ודאי לציפורים
על הארצות אשר מעבר להרים.

כל חופי הפלא, כל אגמי התכלת
כל הרכסים המושלגים
כל ימי הפרך שחלפו בדרך
כל השבתות והחגים.

אילו ציפורים אשר עפות מעל הים
אילו ציפורים היו דוברות כבני אדם
אלו מן שירים היו ודאי לציפורים
איזה קרנבל היה לכל המשוררים.

כל ירק היער, כל חשכת הסער
כל חמדת הקיץ בלבבות
זו אשר הופכת לצבעי שלכת
של האהבות הנכזבות.

כל חופי הפלא, כל אגמי התכלת
כל הרכסים המושלגים
כל ימי הפרך שחלפו בדרך
כל השבתות והחגים.

אך הציפורים נאמנות לשתיקתן
ועם בוא הסתיו
הן ממריאות במחי כנף
והסודות איתן.

הפינג'אן

הרוח נושבת קרירה,
נוסיפה קיסם למדורה,
וכך בזרועות ארגמן
באש יעלה כקורבן,
האש מהבהבת,
שירה מלב לבת,
סובב לו, סובב הפינג'אן...

האש לקיסם תלחש:
אדמו כה פנינו באש
אם לנו תגבורת תותן
מכל בדל ענף שבגן,
כל עץ וכל קרש
ישיר אזי חרש,
סובב לו, סובב הפינג'אן...

וזאת, בלא תוספת שבחים.
מלאכת משקה המלכים:
קפה וסוכר בו יותן
ומים – מחצית הקנקן
ירתח פעמיים –
הוסיפו קצת מים,
סובב לו, סובב הפינג'אן...

ואם בשלישית חיש ירתח –
הלב יחרד וישמח,
יחזור הפסוק הנושן:
הנה הקפה כבר מוכן.
נשתה ונשבח:
יש טעם, יש ריח,
סובב לו, סובב הפינג'אן...

נגמע מן הספל לאט,
הנה מספרים כבר צ'יזבט...
סיפור שעבר עליו זמן,
בשקט מצמיח זקן...
הבלוף מתפתח –
קנקן שוב רותח,
סובב לו, סובב הפינג'אן...

נזכר הפינג'אן איך אליו,
החבר'ה הגיעו מקרב,
איך מוטקה הג'ינג'י רטן:
אחד לא יחזור כבר לכאן...
בדמע אין קצה
סובב הוא בעצב,
סובב לו, סובב הפינג'אן...

שנים יעברו ודורות,
גבולות וגשרים ומדורות,
לזר לעולם לא יובן
מה טעם הזמר נוגן –
צנחן ורזרבה
תמיד יזכר בה –
ב"נגלה" נצחית של פינג'אן...

אמר רבי עקיבא

אמר רבי עקיבא,

אמר רבי עקיבא:

ואהבת לרעך
לרעך כמוך

זה כלל גדול, גדול בתורה
זה כלל גדול בתורה.

קשתנו על שכמנו

קשתנו על שכמנו,
דגלנו רם ביד!
ליער חביבנו
נלך גדול וקט,
היום ל"ג בעומר!
היום ל"ג בעומר!

קשתנו חיש נמשוכה,
נזרוק למעלה חץ:
שולחן יפה נערוכה
בעשב תחת עץ.
היום ל"ג בעומר!
היום ל"ג בעומר!

תאכל ציפור איתנו,
ישתה גם פרח חן:
חג ל"ג בעומר לנו,
שמחה לבת ובן –
היום ל"ג בעומר!
היום ל"ג בעומר!

בר כוכבא

איש היה בישראל,
בר כוכבא שמו.
איש צעיר גבה קומה,
עיני זוהר לו.
הוא היה גיבור,
הוא קרא לדרור,
כל העם אהב אותו,
הוא היה גיבור!
גיבור!

יום אחד קרה מקרה –
המקרה עצוב –
בר כוכבא נפל בשבי
והושם בכלוב.
מה נורא כלוב זה,
בו שאג אריה!
אך ראה את בר כוכבא –
התנפל האריה.
אריה!

אך דעו נא, בר כוכבא
מה גיבור ועז!
אץ קפץ על האריה
וקל כנשר טס.
על הר וגיא הוא שט,
ודגל דרור ביד,
כל העם מחא לו כף:
בר כוכבא, הידד!
הידד!

בֵּר יוֹחָאִי

בר יוחאי, נמשחת אשריך, שמן
ששון מחברך:

בר יוחאי,
שמן משחת קדש,
נמשחת ממדת הקדש,
נשאת ציץ נזר הקדש,
חבוש על ראשך פאורך:

בר יוחאי,
מושב טוב ישבת,
יום נסת, יום אשר ברכת,
במערות צורים שעמדת,
שם קנית הודך והדרך:

בר יוחאי,
עצי שטים עומדים,
למודי יי הם לומדים,
אור מפלא אור היקוד הם יוקדים,
הלא המה יורוך מוררך:

בר יוחאי,
ולשדה תפוחים,
עלית ללקוט בו מרקחים,
סוד תורה כציצים ופרחים,
נעשה אדם נאמר בעבורך:

בר יוחאי,
נאזרת בגבורה,
ובמלחמת אש דת השערה,
וחרב הוצאת מתערה,
שלפת נגד צורריך:

בר יוחאי,
למקום אבני שיש,
הגעת לפני אריה ליש,
גם גלת כותרת על עיש,
תשורי ומי ישורך:

בר יוחאי,
בקדש הקדשים,
קו ירוק מחדש חדשים,
שבע שבתות סוד חמישים,
קשרת קשרי שי"ן קשריך:

בר יוחאי,
יו"ד חכמה קדומה,
השקפת לכבודו פנימה,
ל"ב נתיבות ראשית תרומה,
את כרוב ממשח זיו, אורך:

בר יוחאי,
אור מפלא רום מעלה,
יראת מלהביט כי רב לה,
תעלומה ואין קורא לה,
נמת עין לא תשורך:

בר יוחאי,
אשרי יולדתך,
אשרי העם לומדך,
ואשרי העומדים על סודך,
לבושי חשן תמיך ואוריך:

ואמרתם כה לחי

ואמרתם כה לחי
רבי שמעון בר יוחאי,
ואמרתם כה לחי
רבי שמעון בר יוחאי.

קול רינה וישועה באוהלי צדיקים
קול רינה וישועה באוהלי צדיקים.

הללו לצדיק, הללו לצדיק,
הללו ושבחו, שבחו והללו.

וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לַחֵי

וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לַחֵי, רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר-
יוֹחָאי:

אִישׁ אֱלֹהִים קָדוֹשׁ הוּא, אֲשֶׁר־י עֵין
רֹאתָהּ,

לֵב חָכָם יִשְׁכִּיל פִּיהוּ, אֲדוֹנָנוּ בַר

יוֹחָאי:

בְּרוּךְ הוּא מִפִּי עֲלִיוֹן, קָדוֹשׁ הוּא

מִהַרְיוֹן,

מֵאוֹר גָּלִיל הָעֲלִיוֹן, אֲדוֹנָנוּ בַר יוֹחָאי:

גִּבּוֹר וְאִישׁ מִלְחָמָה, בַּדַּת תּוֹרָה

תְּמִימָה,

מִלֵּא מַדַּע וְחִכְמָה, אֲדוֹנָנוּ בַר יוֹחָאי:

דֹּרֵשׁ כָּל תַּעֲלוּמוֹת, בַּעַז וְתַעֲצוּמוֹת,

עֹלָה מַעֲלוֹת רִמּוֹת, אֲדוֹנָנוּ בַר

יוֹחָאי:

הוֹחֲבֵא בַתּוֹךְ מַעֲרָה, מִפְּנֵי הַגְּזֵרָה,

שֵׁם לַמֶּד סֹתְרֵי תּוֹרָה, אֲדוֹנָנוּ בַר

יוֹחָאי:

וְשֵׁם נִבְרָא מֵעֵין לוֹ, וְחָרַב לִמְאֹכְלוֹ,

מֵה טוֹב חֲלָקוֹ וְחִבְלּוֹ, אֲדוֹנָנוּ בַר

יוֹחָאי:

זָכַר צַדִּיק לְבִרְכָּהּ, דִּין רִיכָא וְבַר

רִיכָא,

זָכָה רַבִּים וְזָכָה, אֲדוֹנָנוּ בַר יוֹחָאי:

חֲדָשׁ כַּמָּה הַלְכוֹת, הֵם בַּמִּשְׁנָה

עֲרוּכּוֹת,

זֶה הַמֵּרְגִיז מִמַּלְכוֹת, אֲדוֹנָנוּ בַר

יוֹחָאי:

טָהַר אֶת עֵיר טַבְרִיָּה, עָשָׂה אוֹתָהּ

נְקִיָּה,

הוֹדוּ לוֹ מִשְׁמִיָּא, אֲדוֹנָנוּ בַר יוֹחָאי:

יָדַע כָּל הַנִּסְתָּרוֹת, דִּבְרֵיו עוֹשִׂים

פְּרוֹת.

בָּטַל כַּמָּה גְּזֵרוֹת, אֲדוֹנָנוּ בַר יוֹחָאי:

כָּל-יָמָיו אֲשֶׁר חִיָּה, אוֹת הַקֶּשֶׁת לֹא

נָהִיָּה.

כִּי הוּא אוֹת עוֹלָם הִיָּה, אֲדוֹנָנוּ בַר

יוֹחָאי:

לְכָל-יִשְׂרָאֵל הָאִיר בְּסוֹד תּוֹרַת

הַבְּהִיר,

כְּאוֹר הַחֲמָה מִזְהִיר, אֲדוֹנָנוּ בַר

יוֹחָאי:

מִקּוֹם בָּחַר בְּשִׁמְיָא, עִם הַנְּבִיא

אַחִיָּה.

זֶה מִבְּנֵי עֲלִיָּה, אֲדוֹנָנוּ בַר יוֹחָאי:

נַחֲמַד מֵאֹד לַמַּעֲלָה, זָכָה לִיקָר

וְגִדְלָה.

כֶּתֶר עֲלִיוֹן לוֹ נִגְלָה, אֲדוֹנָנוּ בַר

יוֹחָאי:

סִינֵי סִינֵי לוֹ נִקְרָא, אֲרִי שְׁבַחְבוֹרָה.

מִמֶּנּוּ תִצֵּא תּוֹרָה, אֲדוֹנָנוּ בַר יוֹחָאי:

עָשָׂה שְׁבַעִים תְּקוּנוֹת, יִקְרִים

מִפְּנִינִים.

בֵּם תִּקֵּן הָעֲלִיוֹנִים. אֲדוֹנָנוּ בַר יוֹחָאי:

פָּתַח אֶת פִּיו בְּחִכְמָה, הוֹצִיא אוֹר

תַּעֲלוּמָה,

תִּקֵּן זֶהְרֵי חֲמָה, אֲדוֹנָנוּ בַר יוֹחָאי:

צַדִּיק יִסּוֹד הָעוֹלָם, גִּלָּה מִדְּרַשׁ

הַנַּעֲלָם.

יִכּוֹל לַפְטוֹר הָעוֹלָם, אֲדוֹנֵינוּ בַר

יוֹחָאי.

קוֹלוֹ זָמַר עֲרִיצִים, וְהַכְרִית אֶת

הַקְּוֹצִים,

וְהִצִּיל הַלְּחוּצִים, אֲדוֹנָנוּ בַר יוֹחָאי:

רָאָה פָּנָיו מֵאִירִים, בְּשַׁבְּתוֹ עִם

חֲבֵרִים.

עַתָּה גִלָּה סוֹד נִסְתָּרִים, אֲדוֹנָנוּ בַר

יוֹחָאי:

שְׁלוֹם רַב עַל מִשְׁכָּבוֹ, מֵה-יִפְּיוֹ

וּמֵה-טוֹבוֹ.

דּוֹבֵר אֱמֶת בְּלִבּוֹ, אֲדוֹנָנוּ בַר יוֹחָאי:

תּוֹרָתוֹ מִגֵּן לָנוּ, הִיא מֵאִירַת עֵינֵינוּ,

הוּא יִמְלִיץ טוֹב עֲלֵינוּ, אֲדוֹנָנוּ בַר

יוֹחָאי:

ארץ

ארץ, ארץ, ארץ,
ארץ תכול אין עב,
והשמש לה
כדבש וחלב,
ארץ בה נולדנו
ארץ בה נחיה
ונשב בה, יהיה
מה שיהיה

ארץ שנאהב
היא לנו אם ואב
ארץ של העם
ארץ לעולם
ארץ בה נולדנו
ארץ בה נחיה
יהיה מה שיהיה.

ארץ, ארץ, ארץ,
ים אל מול החוף
ופרחים וילדים
בלי סוף.
בצפון כינרת
בדרום חולות
ומזרח למערב
נושק גבולות/ נושק בסוד
ארץ שנאהב...

ארץ, ארץ, ארץ,
ארץ התורה
את מקור האור
ושפת האמונה.
ארץ, ארץ, ארץ,
ארץ יקרה,
הן הבטחת
שאין זו אגדה.

ארץ שנאהב...

בואו נשיר לארץ יפה

בואו נשיר לארץ יפה
ארץ של שמש ואור
זמר סוחף מלא אהבה
הבה נקדיש לה מזמור
בואו נשיר לארץ קטנה
ארץ אלפי שנים
שיר של מלים ומנגינה
חלומות יפים רוקמים

וגם מי שהולך מעבר לים
מנסה לשבת בארץ נכר
משהו בלב מחזירו לכאן
לא היום אז אולי מחר
וגם מי שהולך מעבר לים
מנסה לשבת בארץ נכר
משהו בלב מחזירו לכאן
לא היום אז אולי מחר

יחד נשמור את זו המכורה
ארץ הצבי היפה
ובתוכה יתד נתקע
ברית עולם עם אדמתה
אופק בהיר ותכלת לעד
ירק פורה של שדות
אל העתיד כך יד ביד
נפסע עם הרבה תקוות

וגם מי שהולך מעבר לים...

יד ביד נושיט בנחת
איש אישה זקן וטף
זה הזמן אולי לשכוח
את כל שעבר חלף
זה הזמן אולי לפתוח
בארצנו דף חדש

וגם מי שהולך מעבר לים...

אנחנו לא נפסיק לשיר

אם יהיה רע, והמיסים עוד יעלו
ובמוסקווה, השערים ינעלו
והסוכר, גם הוא עוד יעלה במחיר
אנחנו לא, אנחנו לא נפסיק לשיר

לא נפסיק לשיר
לא נפסיק לשיר
לא נפסיק לשיר
לא נפסיק לשיר

אם הבנזין, מתל אביב עד רמת גן
עולה לך, כמו סוף שבוע ביפן
ואם באו"ם, אומרים תיסוג וגם
תחזיר
אנחנו לא, אנחנו לא נפסיק לשיר

לא נפסיק לשיר...

אם תירשם, תרצה שיכון של זוג
צעיר
כשתיכנס נהיה כבר מזקני העיר
ואם נשמע את רוזה רוזה מקהיר
אנחנו לא אנחנו לא נפסיק לשיר

לא נפסיק לשיר...

מה לעשות, זוהי ארצנו היחידה
עוד יהיה טוב, ואין זו אין זו אגדה
ועוד נזכה, לראות זריחה של יום
בהיר
ומשום כך אנחנו ממשיכים לשיר

לא נפסיק לשיר...

נולדתי לשלום

אני נולדתי אל המנגינות
ואל השירים של כל המדינות
נולדתי ללשון וגם למקום
למעט להמון שיושיט יד לשלום.

אני נולדתי לשלום שרק יגיע
אני נולדתי לשלום שרק יבוא
אני נולדתי לשלום שרק יופיע
אני רוצה אני רוצה להיות כבר בו.

אני נולדתי אל החלום
ובו אני רואה שיבוא השלום
נולדתי לרצון ולאמונה
שהנה הוא יבוא אחרי שלושים שנה.

אני נולדתי לשלום שרק יגיע...

נולדתי לאומה ולה שנים אלפיים
שמורה לה אדמה ולה חלקת שמיים
והיא רואה צופה הנה עולה היום
והשעה יפה זוהי שעת שלום.

אני נולדתי לשלום שרק יגיע...

אור גדול

ואם היה לי קצת עצוב
אולי למדתי מזה משהו חשוב
כי בסוף כשזה נגמר
יש סיבה לכל דבר

לבד בתוך כל הטירוף
אני חושב איך שהזמן יכול לעוף
אבל בסוף כשזה נגמר
יש סיבה לכל דבר

אור גדול מאיר הכל
ויותר כבר לא צריך לשאול
אני בא ללמוד ממה שטוב ולחיות
להתחיל הכל מהתחלה
כמו לנשום בפעם הראשונה
אני כאן אני לא מתבזבז יותר

ואם יכולתי רק לזכור
לכל אחד יש את הדרך לעבור
אבל בסוף כשזה נגמר
יש תשובה לכל דבר

אור גדול מאיר הכל...

יוצא לאור

השביל הזה מתחיל כאן
בין סניף בנק למעין
לא סלול, לא תמיד מסומן
השביל הזה מתחיל כאן.

חוצה את העיר
עולה על ההר
ממשיך על הים
ממשיך גם מחר
חותך באויר, בין הבתים
יוצא אל האור, אל חיים חדשים.

לך עליו, עלה עליו עכשיו
לך עליו, עלה עליו עכשיו
מלאכי ציפורים מעליך
מלווים את צעדיך
מרחוק נדלק אור
אל תסטה כדי שתוכל לחזור.

השיר הזה מתחיל כאן
כחול על הדף הלבן
לא גמור, לא תמיד מכוון
השיר הזה מתחיל כאן.

חוצה את העיר
עולה על ההר
ממשיך על הים
ממשיך גם מחר
חותך באויר, בין אנשים
יוצא אל האור, אל חיים חדשים.

לך עליו...

חופים

חופים הם לפעמים געגועים
לנחל.

ראיתי פעם חוף
שנחל עזבו

עם לב שבור של חול ואבן.
והאדם, והאדם הוא לפעמים גם
כן יכול

להישאר נטוש ובלי כוחות
ממש כמו חוף.

גם הצדפים

כמו חופים, כמו הרוח

גם הצדפים הם לפעמים געגועים

לבית שתמיד אהבנו

אשר היה ורק הים

שר לבדו שם את שיריו.

כך בין צדפי ליבו של האדם שרים
לו נעוריו.

שהשמש תעבור עלי

ישנם ימים ללא מרגוע
בם לא אמצא לי נחמה
ומוכרחה אני לנגוע
בעשבים, באדמה
לפסוע באותה הדרך
בתוך פריחת הכרכומים
ולהיות כל כך אחרת
ולפרוח ערב הגשמים.

רק תפילה אשא
הוי אלי, אלי
שהשמש תעבור עלי
ותראה לי שוב את משעולי
הוי אלי, אלי
רק תפילה אשא
שהשמש תעבור עלי
ותיקח אותי אל המסע.

ואם אשוב אל זאת הארץ
ואם אפסע שוב בדרכים
האם כקדם יכירוני
האנשים והפרחים.

רק תפילה אשא...

האם אמצא את כל היופי
האהבה הנושנה
אשר היתה שם כשעזבתי
עת אהבתי פעם ראשונה.

כנרת

שם הרי גולן, הושט היד וגע בם!
בדממה בוטחת מצוויים: עצור.
בבדידות קורנת נם חרמון הסבא
וצינה נושבת מפסגת הצחור.

שם על חוף הים יש דקל שפל
צמרת
סתור שיער הדקל כתינוק שובב,
שגלש למטה ובמי כינרת
ובמי כינרת משכשך רגליו.

מה ירבו פרחים בחורף על הכרך,
דם הכלנית וכתם הכרכום.
יש ימים פי שבעה אז ירוק הירק,
פי שבעים תכולה התכלת במרום.

גם כי אוורש ואהלך שחוח,
והיה הלב למשואות זרים –
איך אוכל לבגוד בך, איך אוכל
לשכוח
איך אוכל לשכוח חסד נעורים?

שם הרי גולן, שם הרי גולן, שם...

תחרויות שירה

כל קבוצה צריכה לשיר בתורה
שיר ע"פ סבב של הא"ב, או
שכל קבוצה צריכה להתחיל
שיר באות בו נגמר השיר של
הקבוצה שלפניה (ניתן לתחום
את המשחק לסוג מסוים של
שירים, לדוג' – שירי קודש, שירי
ילדים, שירי תוכניות טלוויזיה, שירי
א"י). אפשר למקד את התחרות
לשירים הקשורים באש (בליבי
בוערת אש, אש אש מדורה, כי
האדם עץ השדה)

אמת או שקר

מתחלקים ל 2 קבוצות, הקבוצה שעונה נכון מזכה את הקבוצה שלה ב 2 מרשם לואים.

הישוב עומר קרוי על שם ל"ג בעומר, היום בו הוא עלה

לקרקע- שקר

יש ישוב שנקרא בר יוחאי על שמו של רשב"י- אמת, הישוב נמצא בהר מרון

טקס הדלקת המדורה על ציון הרשב"י התחיל לפני שמונים שנה, וייסד אותו הרב קוק- שקר, הטקס קיים כבר מאות שנים

בעבר זקני צפת היו מדליקים את המדורה בציון הרשב"י, אך הם מכרו את הזכות הזאת לאדמו"ר מרוז'ין, ועד היום צאצאיו, שהם אדמור"י חסידות בויין, זוכים להדליק את המדורה כל שנה.- אמת

חגיגות ההילולה נפתחות בתהלוכה של ספרי תורה שיוצאים מצפת אל קבר

הרשב"י- אמת

קבר רשב"י נמצא בהר מירון-

אמת

גובהו של הר מירון הוא 1004 מטר, והוא ההר השלישי בגובהו בארץ- שקר, גובהו של ההר הוא 1204 והוא השני בגובהו אחרי החרמון. (בעבר התנשא לגובה של 1,208 מטר מעל פני הים, אך צה"ל שיטח את ההר לצורך הקמת בסיס צבאי)

הפלמ"ח הוקם בל"ג בעומר

בשנת תש"א - ה-15 במאי

-1941 אמת

נשים פטורות מהדלקת מדורות בל"ג בעומר, כי זה מצוות עשה שהזמן גרמה- שקר, הדלקת המדורות זה בכלל לא מצווה.

צה"ל קבע את ל"ג בעומר, כיום הצדעה לחיילי המילואים- אמת

ע"פ אחת המסורות ביום י"ח

אייר, ה' נתגלה למשה בסנה,

וזו אחת הסיבות להדלקת

המדורות- שקר

בי"ז אייר נח ומשפחתו נכנסו

לתיבה, ומשתמע מכך שבי"ח

אייר התחיל המבול- אמת

בל"ג בעומר 'בני עקיבא' חוגגת

יום הולדת- אמת, בל"ג בעומר

של שנת תרפ"ט (1929) הפכה

בני עקיבא לתנועת נוער רשמית.

ע"פ המסורת המערה שבה

התחבא רשב"י, נמצאת בצפת-

שקר המערה נמצאת בכפר

הדרוזי פקיעין.

בפקיעין יש משפחה יהודית,

שטוענת שהיא חייה שם,

מתקופת בית שני ברציפות-

אמת, למשפחה קוראים

'משפחת זינתי', והצאצאית

האחרונה של המשפחה היא

מרגלית זינתי, שחייה לבדה היום

בפקיעין.

כאשר ר' עקיבא נתפס ע"י

הרומאים, רשב"י לא הלך לבקר

אותו כי הוא חשש להיתפס גם-

שקר, רשב"י הלך אליו על מנת

ללמוד ממנו תורה. למרות הסיכון

הרב שהיה כרוך בדבר.

כל מקום שכתוב בגמרא ובמשנה

ר' שמעון, ללא תוספת, הכוונה

היא לרשב"י- אמת

לפני 13 שנה, הייתה שרפה

ענקית בהר מירון, שנגרמה

ממדורת ל"ג בעומר שלא כיבו

כראוי- שקר

כשמדליקים אש, במקום שאין בו

כוח המשיכה כלל- האש מקבלת

צורה של כדור מושלם- אמת

משחק הוא והיא

לא הכל כאן קשור לל"ג בעומר,
תשתמשו במה שבא לכם. גם
לא כל ההגדרות מתאימות
לכל הרמות. אפשר לשנות את
ההגדרות כראות עיניכם.

הוא תא, היא סמל החג (מדור,
מדורה)

הוא נור, היא גברת (אש, אשה)
הוא חותך, היא אש (להב, להבה)
היא אבן יקרה, הוא בין פסח
לשבועות (ספיר, ספירה)
איתו מטגנים, איתה מבשלים
(שמן, שמנת)

הוא יונה, היא נתנה בהר סיני
(תור, תורה)

הוא לא חולה, היא יצירה (בריא,
בריאה)

הוא עם הארץ, היא שריפה (בער,
בעירה)

הוא כוכב, היא תרומה (צדק,
צדקה)

היא ברגל, היא איחול (ברך,
ברכה)

הוא גשם, היא תכלית (מטר,
מטרה)

הוא צדיק, היא ציפור (חסיד,
חסידה)

הוא באסם, היא בענן (קש,
קשת)

הוא של הדבורים, היא של הגמל
(דבש, דבשת)

חידונים:

1. מדוע חוגגים את ל"ג (3 סיבות) ?
-ע"פ המסורת זהו היום שהפסיקו תלמידי ר"ע למות.
-ע"פ המסורת זהו יום פטירתו של רשב"י, והוא ביקש שיחגגו את יום פטירתו, כיום של חתונה.
-ביום זה ר"ע התחיל ללמד תלמידים חדשים ובניהם רשב"י, וביום זה ר"ע סמך את ארבעת תלמידיו- ר' מאיר, ר' יהודה, ר' יוסי, רשב"י, וחוגגים את המשך תורתו של ר"ע שלא נפסקה למרות המגפה.
2. מדוע מדליקים מדורות? הזוהר מתאר שביום פטירתו של רשב"י, ביתו התמלא אור ואש מרוב הסודות הגדולים שנתגלו שם, ולזכר זה מדליקים מדורות.
3. מדוע משחקים בחץ וקשת? זכר לכך שנאמר על רשב"י שכל ימיו לא נראתה קשת בשמים.
4. האם זה שלא נראתה קשת בשמים זה סימן טוב או רע? סימן טוב. הקשת היא סימן רע, בגלל שכל פעם שרואים קשת זה מלמד אותנו שה' רצה להחריב את העולם ולהביא עליו מבול, אך בגלל הבטחתו שלא יהיה יותר מבול, הוא לא החריב את העולם. ובמקום זה יש קשת בשמים שהיא זכר להבטחתו. ולכן אם לא נראתה קשת זה מלמד שהדור היה מתוקן וה' לא רצה להעניש אותו.
5. מהו טקס החאלקה, ומהו פירוש המילה 'חלאקה' ?
חלאקה הוא טקס התספורת הראשונה שעושים לילדים שהגיעו לגיל שלוש. יש הנוהגים לעשות אותו בל"ג בעומר בציון הרשב"י. המילה חלאקה לקוחה מהערבית ופירושה תספורת.
6. אילו דברים קרו לרשב"י בל"ג בעומר ?(שלוש תשובות נכונות)
א. התחתן ב. הוסמך לרב ג. נפטר
7. איזה ספר כתב רשב"י? הזוהר.
8. ע"פ המסורת היכן נכתב ספר הזוהר?
הזוהר נכתב בזמן שרשב"י היה במערה יחד עם בנו.
9. לפני כמה שנים חי רשב"י? רשב"י חי בסביבות שנת גתת"ק, לפני 1868 שנים.
10. מי היה רבו המובהק של רשב"י?
ר'עקיבא
11. כמהזמן למד רשב"י אצל ר"ע?
13 שנה.
- בנוס- היכן הוא למד אצלו?
בבני ברק.
12. מי היה תלמידו הגדול של רשב"י?
רבי יהודה הנשיא, עורך המשנה.
13. כמה שנים שהה רשב"י במערה יחד עם בנו?
13 שנה
14. כיצד הם התקיימו בכל התקופה הזו?
ה' הצמיח להם עץ חרובים, ממנו הם היו ניזונים, והוא ברא במקום מעיין ממנו הם היו שותים. הם התכסו בעפר, ולבשו את בגדיהם רק לתפילה.
15. מה הקשר של בר כוכבא לל"ג בעומר?
האמת שנראה שאין כל כך קשר. ושרק בדורות האחרונים החליטו לקשר את כל העניין לבר כוכבא. יש כאלו שאומרים שבסביבות ל"ג בעומר, בר כוכבא וצבאותיו השיגו ניצחון גדול על הרומאים, ולכן שמחים ביום זה. מי שמקשר את בר כוכבא לל"ג בעומר, מסביר שהמדורות הם זכר למדורות שהדליקו בראשי ההרים במרד בר כוכבא כדי לספר על הניצחונות, וכדי להעביר הודעות. לפי זה החץ וקשת הם זכר לחץ וקשת שבהם השתמשו בר כוכבא וחיליו.
16. ע"פ המשנה מתי משתמשים בהדלקת משואות בשביל להעביר הודעות?
לאחר שהיו מקדשים את החודש. היו מדליקים משואות על ראשי ההרים. כדי להעביר את הבשורה לכל הארץ. שרשרת המשואות הגיעה עד בבל.
17. מהם שלושת הדברים שצריך בשביל שתהיה בערה?
חמצן, חומר בערה, אנרגיה

ההפעלות מאתר פעולה.נט קישור

חברים מתווכחים בכבוד

מפסח ועל ל"ג בעומר, לפני כ-2000 שנה, פקדה את תלמידיו של רבי עקיבא מגיפה קשה. אבל מה זה קשור אלינו? אתם בטח שואלים זה הרי קרה לפני המון שנים...

תלמידי רבי עקיבא היו מאוד חכמים אבל לא נהגו בכבוד כשהיו מתווכחים אז בואו נראה איך אנחנו מתקנים וגם בויכוחים נשארים חברים טובים!?

מה יוצר חברות טובה? מה התכונות שצריך חבר טוב?

(שיתוף פעולה, ויתור, הקשבה, סליחה, עזרה, הזדהות, אהבה, חיבה, הבנה, סבלנות ועוד)

סיפור חמשת העוורים / ח.נ. ביאליק

חמשה קבצנים עוורים הלכו יחד אחוזי-יד דרך יער עבות. רבץ לפנייהם בדרך פיל גדול מאד והם לא ידעו. נכשלו בו ונפלו. חרדו חרדה גדולה והתחילו למשש ולגשש סביבותם, לדעת מה המכשול אשר לפנייהם. עלתה ביד האחד אוזן מאזני הפיל. מעך ומשמש בה – והנה היא רכה, מתקמטת ומתפשטת בידו כעין המטלית, קרא ואמר: אחי, סמרטוטים לפנינו! גל של סחבות!

השני גשש ומצא את הבטן, צעק בקול: תל! תל גבוה ומשופע! מישש גם השלישי ובחלקו עלה הזנב. הכריז על המציאה: חבל עבות! נכשלנו בחבל! הרביעי משש ומצא רגל. תפס בה וצווח: קורה! קורה שופעת וכבדה!

אז התרגז החמישי, החזיק בקרנות השן, אשר עלו בידו, וצעק בכל כוחו: שקרנים! חרבות צורים פגעו בנו! חרבות שנונות בעלות פיפיות!

מדוע הם רבים? מה בעצם קורה כאן?

מאחר וכל אחד "רואה" רק חלק אחר של הפיל, כל אחד מהם בטוח שהוא נתקל במשהו אחר.

ככה צעקו העיוורים ורבו בחזקה וכמעט שבאו לידי מהלומות. כל אחד החזיק בשלו בשתי ידיו וכל אחד היה בעיניו שאר חבריו כשוגה ומשגה. עבר עליהם פקח אחד ושמע דברי ריבם. הניע עליהם ראש ואמר: אוי, עיוורים, עיוורים! אילו היו לכם עיניים לראות את כל אשר לפניכם יחד, כי עתה נוכחתם לדעת, עד כמה שגיתם כולכם. הן כל אחד מכם דון ידין על פי הפרט הקטן והבודד אשר תפשה ידו. ואולם באמת, הלא אין פה לפניכם לא תל ולא קורה, לא סחבות ולא חבל עבות ולא חרבות.

ומה אפוא יש פה? שאלו העיוורים פה אחד והם משתאים ותאבים מאד לדעת.

פיל! – ענה הפקח – השומעים אתם? פיל!

גם בוויכוח, כל אחד רואה את המציאות ממקומו, מעמדתו. לכן אף אחד לא משקר ולא טועה, כל אחד ממקומו – צודק.

אם מדברים ומשוחחים ומסבירים את התמונה השלמה – אז גם הכעס ישכך והפתרון יהיה בהישג יד.

פעילות סיכום:

חלק לתלמידים את פאזל הפיל, צבעו וגזרו ומאחורי כל חלק כתבו תכונה חברית. אגדו את הכרטיסים למחזיק מפתחות ותלו על הקלמר, על התיק ובכל מקום שיזכיר לכם – שלעתים אתם רואים רק חלק מהתמונה

ההפעלה מאתר דפוסי חינוך
קישור וקובץ להורדה

מדורה אחרת / נעה אמינוב

בלג בעומר אבעיר בליבי מדורה
לשרוף בה את כל מה ששלילי בי
ורע.

כי הפלא ופלא, גם לי יש חסרונות,
אף אחד לא מושלם, מה לעשות.
הוצאתי את הקרשים שאספתי
עם הזמן

ובניתי מדורה, לפי הסדר כמובן:
הנחתי במרכז את מה שנשרף
מהר -

עייפות, פזיזות, קושי לוותר.
חיזקתי עם שומנים ופחמימות
ריקות

ותידלקתי עם קושי בקבלת
החלטות.

מעליהם הנחתי עצים שבוערים
בקלות -

קנאה, אדישות, חוסר סבלנות.
בסוף הנחתי את העצים הכבדים
-

כעסים, אי שביעות רצון ואת כל
הפחדים.

הדלקתי גפרור של אמונה ותקווה
ושלחתי במדורה אש של אהבה.
הזנתי את האש בפספוסים
ובאכזבות,

את כל העצבונות שרפתי
בלהבות.

ואז ראיתי איך בחושך נוצר אור
גדול

ונזכרתי שאפשר לשנות את הכל.
את האור והחום אימצתי ללב,
את הרע החלפתי במה שטוב
ואוהב.

בלג בעומר הבערתי בליבי מדורה,
והפכתי את הרע לחום ולאורה.

על מה החגיגה בכלל? / טלי כהן מלכיאן

למה כדאי רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק?!

רבי עקיבא היה בשעת דחק שמעטים נמצאים בה. נפטרו לרבי עקיבא 24 אלף תלמידים, ולא סתם תלמידים – צדיקי יסוד עולם.

נכון הם כשלו, אבל הם כשלו כי בדקו אותם בקרטיונים של צדיקי עליון, כחוט השערה.

אלה היו אבידות עצומות לעם

ישראל

אתן יכולות לתאר לעצמכן מה זה

יותר מ-700 לוויות ביום???

אני כותבת את זה בדמעות

רבי עקיבא שחוזה במותם של 24,000 מהתלמידים שלו, זו שעת

דחק איומה.

ואומרת לנו הגמרא "כדאי הוא רבי

שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק"

ובכל זאת, על מה ריבוננו של עולם

החגיגה? גם אם הפסיקו למות

ביום ל"ג בעומר, עדיין – 24,000

תלמידי חכמים גדולים אינם.

מסביר בעל הפרי חדש, אחד

מגדולי הפוסקים האחרונים ורבה

של ירושלים, יסוד מאוד קריטי

בנפש! שהוא הסיבה למסיבה.

רבי עקיבא מלמד אותנו איך

להתגבר ולנהוג גם אחרי אסון

מחריד ונורא שכזה.

מה עושה רבי עקיבא?

הוא קם ומתחיל מחדש עם

חמישה תלמידים.

רבי עקיבא מאתר את הגדול

שחזה איתו במציאות הנוראה הזו,

ושאפשר לסמוך עליו גם בשעת

הדחק להתחיל איתו מחדש.

היו לו 24 אלף תלמידים והם

נעלמו ואינם, והוא, רבי עקיבא,

מסביר בעל הפרי חדש, לא

מתייאש ומתחיל מחדש.

זו סיבה גדולה לחגיגה.

על זה אפשר לספור הערב הוד

שבהוד.

על היכולת של רבי עקיבא, מגדולי

ישראל בכל הזמנים, לראות בתוך

המציאות האיומה את הפוטנציאל

של התקומה.

לגלות את מה שנסתר מתחת

לחורבן, לגלות את רבי שמעון,

ולהתחיל להאיר איתו את העולם

מחדש.

על זה אנחנו מודות

על כך אנחנו חוגגות

זוהי ה-נקודה שעליה יש להודות

נקודת האמונה, היפך היאוש

היא טומנת בחובה את ההדר

שבהדר, היופי שביופי

הרגע שבו את לא נופלת ליאוש,

הרגע שבו יש מזהה תקווה,

הרגע שבו את פונה אל עבר

עשייה של חיים,

הוא רגע שמכיל את הכל.

ההודיה שבהודיה היא על

המורשה שרבי עקיבא ורבי שמעון

השאירו לנו.

מורשה של התחלה מחדש אחרי

חורבן, מורשה של אמונה בטוב גם

בשעת הדחק, מורשה שגם אם

קרה לנו חס וחלילה דבר שהדעת

בכלל לא סובלת אותו, אנחנו

לא מתייאשות, אנחנו קמות

וממשיכות.

הערב נספור הוד שבהוד.

הערב נספור שלושה ושלושים יום

שהם ארבעה שבועות וחמישה

ימים לעומר.